

profesor TURCU LUCIAN

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION BĂNCILĂ”, BRĂILA

TITLUL PROIECTULUI: „From “MYTHOS” to “LOGOS”. Educational approaches to the European folk myths and legends” (2018-1-EL01-KA229-047701_2)

SPIRITUL ERASMUS: O ISTORIE DIN GRECIA

Sunt unul dintre profesorii în căutare de noi experiențe și dornici de cunoaștere care a participat în cadrul unei mobilități Erasmus +.

Povestea începe chiar din momentul în care află că vei participa la proiect. Am fost nerăbdător, încă din prima clipă, să află detalii despre activitățile pe care urma să le desfășor în școală pentru a le prezenta apoi în țara gazdă. Mobilitatea urma să se desfășoare în Grecia, țara coordonatoare a proiectului Erasmus + “From “MYTHOS” to “LOGOS”. Educational approaches to the European folk myths and legends” , timp de o săptămână, în perioada 9 -15 decembrie 2018. Când am aflat de Grecia, eram parcă și mai entuziasmat, dar m-am bucurat și la gândul că voi întâlni alți oameni cu experiențe diferite cu care voi schimba impresii despre școală și viață.

Timpul a trecut, firesc, foarte repede, așa cum se întâmplă când aștepti cu nerăbdare un eveniment sau faci ceva cu plăcere. A venit momentul zero. Întâlnirea cu profesorul cu care am făcut echipă și cu cei patru elevi pe care i-am coordonat împreună în cadrul activității.

Transportul la aeroport. Îmbarcarea. Zborul. Toate acestea n-au trecut neobservate, dar pământul grecesc era ceea ce așteptam mai mult. Deși mai participasem la o mobilitate Erasmus+ în trecut, ingrediente precum Grecia, tema miturilor sau statutul de profesor însoțitor anunțau o altfel de experiență.

După un drum de câteva ore bune, socotind ca punct de plecare, Brăila, am ajuns în aeroportul din Atena. A fost primul moment în care ne-am exersat simțul orientării și capacitatea de a urma instrucțiuni. Am găsit autocarul care ne aștepta, am cunoscut profesorii și elevii din celelalte patru țări participante: Italia, Portugalia, Lituania, Polonia. După un drum suficient de lung cât să admirăm peisajul urban atenian, am ajuns la Școala Gimnazială Nea Ionia Attikis, unde ne așteptau două dintre profesoarele din școală implicate în proiect. Elevii au fost preluați de familiile gazdă, iar noi, profesorii, am primit instrucțiuni despre cum să ajungem la hotel. Drumul zilnic, de 35-40 de minute, cu metrourile între hotel și școală avea să fie unul dintre momentele în care puteam împărtăși impresii despre activitățile de peste zi și nu numai.

Activitățile propuse de colegii greci în prima parte a fiecărei zile au fost foarte interesante și orientate spre cunoaștere interpersonală și chiar autocunoaștere. Ziua a început cu o prezentare reciprocă în limba engleză a elevilor greci cu cei din țările vizitatoare la care am fost și noi provocați să participăm. În zilele următoare am aflat idei noi privind realizarea sau prezentarea unor materiale specifice proiectului. Am fost foarte mândru când am realizat o steluță din hârtie prin metoda origami sau plăcut surprins când elevii au reușit să creeze linii melodice cu ajutorul unui singur instrument muzical alături de orice alt obiect care poate produce sunete. Linia melodică trebuia să fie în legătură cu o serie de cuvinte-cheie specifice miturilor sau legendelor din fiecare țară pe care le-am identificat și dezvoltat singuri.

Activitatea zilnică de la școală devenise o senzație de bine pe care ai vrea s-o trăiești permanent: activități interesante, provocatoare, muncă în echipă, gustări calde, aprecieri, oameni generoși. Fiecare zi era completată de scurte incursiuni în zonele turistice ale Atenei, unde ne-am îmbogățit experiența culturală și culinară. Mi-aduc aminte de urcușul abrupt spre Acropole, de agora greacă, de urmele unei civilizații de acum mii de ani. Săptămâna a fost condimentată cu o invitație din partea gazdelor în vestitele taverne grecești, unde am gustat din preparate culinare autentice. Ultima zi.

Eram copleșit de sentimente contradictorii, tristețe pentru că mă despărțeam de oameni dragi și experiențe plăcute, dar și bucuria că le-am trăit. Drumul spre aeroport n-a fost decât o confirmare a faptului că eram altă persoană, mai bogată, mai bună, dornică de a împărtăși experiențele avute.

Programul Erasmus+ a fost o oportunitate de a evolua ca profesionist, de a mă dezvolta ca om și de a schimba în bine sau măcar de a aduce ceva nou, diferit în mediul educațional în care activez.

Prof. Turcu Lucian